ష్మమా. అలా దిగులుగా ఉండకమ్మా. క్రొత్త
ళ్లికూతురివి కళకళలాడుతూ ఉండాలి. జీవి
ంలో మరెప్పుడూ తిరిగిరావీ ఘడియలు."

శూన్యంలోకి దృష్టి బరిపి, దీర్ఘాలోచనలో
న్న వాసంతి ఉలిక్కిపడింది. ఎదురుగా ఉన్న
క్కయ్యని చూసి బలవంతంగా నవ్వింది.

ఎవరో పిలవటంతో హడావుడిగా వెళ్లిపోతున్న
క్కయ్యని అలాగే రెండు క్షణాలు చూస్తుండి
యింది,

మరెప్పుడూ తిరిగిరాని ఘడి
యలు!' బాధగా నవ్వుకుంది వాసంతి 'అక్క
ఎందు కలా అన్నది? బహుశా, సాధారణంగా
జరిగేదాన్ని మనస్సులో పెట్టుకుని అని ఉంటుంది
కానీ తన విషయంలో—?"

మనుసిగ్గు దొంతరలలో చిరుదరహాస్యాలని
దాచుకుంటూ అందమైన అనుభూతులని
వూహించుకుంటూ, బంగారు కలలో తేలిపోతూ,
ఏవో తెలియని భావాలతో సతమతమవుతూ, కోటి
ఆశలు నిండుకున్న మనసుతో—కొత్త పెళ్లి
కూతురిలా—కళకళలాడుతూ లేదు తను!

—అయినా తను 'క్రొత్త' పెళ్లికూతురే!

జాలిగా తనలో తాను నవ్వుకుంటూ కిటికీలో
నుండి బయటికి చూసింది వాసంతి. పక్షులు
కిలకిలారావాలతో మేలుకొలుపు గీతాలు ఆల
పిస్తున్నాయి ఇంకా మత్తు వదలని ప్రకృతి, నీలి
ఆకాశంమీద అరుణ వర్ణాన్ని చూపి బాలభానుడి

బంగారు కిరణాలకి స్వాగతమీయాలని అందంగా అలంకరించుకుంటోంది

చెట్లు పుట్టలతో, ఎత్తు పల్లాలతో మనసు వాకట్టే ఆ ప్రశాంత ప్రకృతి సౌందర్యం కాన రావటంలేదు వాసంతికి. ఎక్కడో శూన్యంలోకి ఏదో వెదుక్కుంటున్నట్టున్నా యామె చూపులు. వదలలేని నేస్తంలా ఆలోచనలు వెంటాడా యామెని

కోరుకున్నవి నెరవేరక, కోరనివి అనుభవించడమే నేమో జీవితమంటే ! యిరవై రెండేళ్లయినా నిండని తను రెండుసార్లు విధితో పోరాడాలని ప్రయత్నించి ఓటమి పొందింది. తన జీవితబాట మరో మలుపు తిరగటానికి ఇంకా కొద్ది గంటల వ్యవధి మాత్రమే ఉంది—ఈసారి ఏమవుతుందో !

అందరిలానే పుట్టింది అందరికంటే మిన్నగా అపురూపంగా పెరిగింది. తనంటే ప్రాణాలిచ్చే అప్తులున్నారు కానీ వారి ప్రేమాదరణలు తనని అదృష్టవంతురాలిని చేయలేవు తన అదృష్ట రేఖ రెండుసార్లు వక్రించింది అందినట్టే అంది, ఆశపెట్టి అందకుండా పోయాయి తన అదృష్ట ఫలాలు నిర్లిప్తంగా గడిచిపోతున్న తన జీవితంలో యింకా ఏవో ఆశలు కల్పిస్తున్నాడు భగవంతుడు. తిరిగి అవి చెదిరిపోతే ?

పొడుగ్గా, బలంగా, రీవిగా ఉండే మధుకి కూడా వాళ్ల గతే పడితే . ఛీ, ఏమిటీ ఆలోచనలు ? అన్నయ్య అన్నట్టు తనెందుకు మంచిగా ఆలోచించలేకపోతుంది ? శుభ ఘడియలు సమీపిస్తూ తనెందుకీ పాడు ఆలోచనలు వదలలేకపోతోంది ? మనసెందు కింతగా శంకిస్తోంది తనకి 'శుభం' జరుగుతుందని ఎందుకని విశ్వసించలేక పోతుంది ?

కాని ఎలా ? విషాదపూరితములైన గత స్మృతులు మనసులో మెదలుతూ ఉండగా తను శాంతంగా సంతోషంగా ఎలా ఉండగలదు ?

బాధగా కళ్లు మూసుకుంది వాసంతి. సదా చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, చిలిపిగా చూసే ఆనంద్ ముఖం ఎదుట ప్రత్యక్షమయ్యింది.

అమాయికమైన కన్నె మనసుతో ఆనంద్‌ని ప్రేమించింది అతడి తోడిదే జీవిత మనుకుంది. తన మనసెరిగిన రఘు అన్నయ్య పెద్దలతో సంప్రదించి ముహూర్తం పెట్టించాడు అవధుల్లేని ఆనందంతో అందమైన భవిష్యత్తుని తలుచుకుని తన ఆశలు, కోరికలు నెరవేరబోతున్నాయన్న సంతోషంతో, బంగారు కలలు కంది. ప్రేమించిన యువకుణ్ని ఎంతమంది కన్నెలు పొందగలుగుతున్నారన్న ఆనందంతో, గర్వంతో పొంగిపోయింది

ఆనాడు—తనకి బాగా గుర్తు ఆనంద్‌ని చూసి సిగ్గుపడి పారిపోయింది తన కౌగిలిలో బంధించి 'యిప్పు డెలా వెళతావు' అన్నాడు చిలిపిగా ఆనంద్. 'ఇంకా పదిహేను రోజులు' మెరిసే కళ్లతో తీయగా చూస్తూ అన్నాడు.

'మీ వళ్లింత వేడిగా ఉందే' ఆందోళనగా అడిగింది తను. 'ప్రేయసి చెంత ఉంటే ఈమాత్రం వేడెక్కదా ?' చిలిపిగా నవ్వుతున్న ఆనంద్‌ని తప్పించుకుని పారిపోయింది తీయని కలలో తేలిపోతూ, నిదానంగా గడుస్తున్న క్షణాలని యుగాల్లా గడిపింది.

'ఆనంద్‌కి టైఫాయిడ్' అన్న వార్త తనని నిలువునా క్రుంగదీసింది. పెళ్లి ప్రయత్నాలు ఎక్కడివక్కడ ఆగిపోయాయి డాక్టర్లమీద డాక్టర్లు మారారు. చేయకలిగినవన్నీ చేసారు. అయినా ఆనంద్ దక్కలేదు.

నలుగురూ నాలుగు విధాల వ్యాఖ్యానించారు నిర్లిప్తంగా సాగిపోతున్నాయి రోజులు సంవత్సరం తిరగకుండానే తిరిగి తనకి పెళ్లి ప్రయత్నాలు ప్రారంభమయ్యాయి వద్దంటున్న తన గోడు ఎవరూ పట్టించుకోలేదు.

ఆనాడు—అవును తనెలా మరచిపోగలదు ? దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతున్న విద్యుద్దీపాల తోరణాల క్రింద, అందంగా అలంకరించిన మంటపాన్ని నిండు అలంకరణతో వంచిన తల ఎత్తలేక, దడదడలాడే గుండెలతో అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ సమీపించింది తనకి ప్రక్కనున్న అక్కయ్య సాయంతో, సిగ్గుల బరువుతో తల ఎత్తకుండానే నెమ్మదిగా పెళ్లిపీటలమీద కూర్చుంది అందమైన తెర యిద్దరికీ మధ్య అడ్డంగా ఉంది. పురోహితులు గొంతెత్తి మంత్రోచ్చారణ గావిస్తున్నారు

అంతలోనే ఏదో కల్లోలం బయలుదేరింది అడ్డుగా పెట్టిన తెర పడిపోయింది. తను ఆశ్చర్యపోతూ తల ఎత్తింది పెళ్లికొడుకు బాధతో మెలికలు తిరిగిపోతున్నాడు నలుగురు అతన్ని బలంగా పట్టుకున్నారు ఎవరో డాక్టరుకోసం పరుగెత్తారు మరెవరో క్రింద పడుకోబెట్టమంటున్నారు. అంతలోనే ప్రభాకర్ చలనరహితంగా పడిపోయాడు. తెల్లబోయి ఏదో తెలియని స్థితిలో అర్థంగానట్టు అలాగే చూస్తుండిపోయింది తను

"ఇది అడుగుబెట్టింది నా బిడ్డ ప్రాణాలు తీసింది శని . .. యిప్పటిదాకా బంగారంలా ఉన్నాడు నా బాబు" శోకాలు పెట్టూ తనని తోసేస్తూ వచ్చిందొకావిడ చూస్తుండగానే అంతవరకూ కళకళలాడుతున్న పెళ్లిపందిరి శోకావేశాలతో గగ్గోలుమంది. అక్కయ్యా, వదిన వచ్చి కళ్లు తుడుచుకుంటూ చలనరహితంగా నిలబడిపోయిన తనని గబగబా లోపలికి లాక్కెళ్లారు.

జరగకూడనివి ఎన్ని జరిగినా, కాలచక్రం యధావిధిగా పరిభ్రమిస్తూనే ఉంటుంది. రోజులు, వారాలు, నెలలు, సంవత్సరాలు గడచిపోతున్నాయి.

రెండు సంవత్సరాలు తిరగకుండానే తిరిగి తన పెళ్లి ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు. తన కంట్లో నీళ్లు నిలిస్తే చూడలేని అమ్మా, నాన్న, అన్నయ్యా —కన్నీరు మున్నీరుగా విలపించినా తన గోడు పట్టించుకోలేదు వాళ్లకి తన సుఖ సంతోషాలు కావాలి తను పచ్చగా కాపురం చేస్తోంటే చూడాలని వారి కోరిక. అందుకే, ఇంత జరిగినా— జరిగింది దాచిపెట్టి మధుసూధన్‌తో తన వివాహ ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు పెళ్లి యింటి దగ్గర జరిగితే, ఏదో విధంగా జరిగిపోయింది వాళ్లకి తెలిసిపోతుందేమోనన్న భయంతో తిరుపతి కొండమీద వివాహానికి వాళ్లని వప్పించారు

తన సౌఖ్యమే వాళ్లు కోరేది కానీ, తన మనోవేదన ఎవరూ అర్థం చేసుకోరేం ?

"అమ్మా, నా కింకా పెళ్లి ఎందుకు ? జరిగింది చాలదూ ?" ఆవేదనగా అమ్మని అర్థించింది, బ్రతిమాలింది. కానీ, ఆవిడ వినలేదు. కళ్ల నీళ్లు పెట్టుకుంటూ 'అవేం మాటలని' మందలించింది

"అన్నయ్యా నాకీ పెళ్లి వద్దు. నీకు దండం పెడతా నన్నయ్యా ఈ పెళ్లి ఆపించవు" కన్నీళ్లతో జాలిగా, దీనంగా రఘు అన్నయ్యని వేడుకుంది.

అన్నయ్య బాధపడ్డాడు తన మాటలు విని. ప్రేమగా తల నిమురుతూ నెమ్మదిగా నచ్చచెప్పాలని ప్రయత్నించాడు. "అదేమిటమ్మా ? మధుసూధన్ పెద్ద ఇంజనీరు' అందచందాలలోను, గుణగణాలలోనూ అన్నివిధాల నీకు తగినవాడు. ఈడూ జోడూ బావుంటుంది "

"ఇదివరకు ఆ యిద్దరూ ఈడూ జోడూ కాలేదా అన్నయ్యా నా సుఖం కోరి అనవసరంగా ఇంకో ప్రాణాన్ని బలిపెడతారా ? వద్దన్నయ్యా. వద్దు. నాకు పెళ్లి వద్దు. నన్నిలా బ్రతకనీయండి నేనంత బరువైతే ఏ ఉద్యోగమో చూసుకుంటాను ఎలాగయినా ఈ పెళ్లి ఆపు నాకు యింకా ఏ కోరికా, ఆశా లేదు నే నిప్పుడో జీవచ్ఛవాన్ని నా కింకా పెళ్లి ఎందుకు ? నాకు తెలుసు నా జాతకం మంచిదికాదు నన్నెవరు చేసుకోబోయినా, చేసుకున్నా వాళ్ల గతే పడుతుంది . ." వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ అన్నయ్య వళ్లో తల దాచుకుంది

ఆవేశంతో ఆవేదనతో మూర్తీభవించిన శోకదేవతలా ఉన్న తనని చూసి అన్నయ్య నిర్వీణ్ణుడైపోయాడు. కొంతసేపటికి తేరుకుని తన కళ్ల నీళ్లు తుడుస్తూ వోదార్చాడు

"జీవచ్ఛంలా ఉన్న నీ జీవితం తిరిగి పు'
నువ్వు సుఖపడాలనేనమ్మా మా కోరిక.
తలుచుకుంటూ బాధపడటం అవివేకమ
కున్నదానివి నీకు నేను వేరే చెప్పాల
మైన ఆలోచనలతో మనసు పాడుచేస
ఎవరో ఏదో అన్నారని మూఢనమ్మకా
కోకు. మేమేం చేసినా నీ మేలు కోరే
విప్పిచెప్పినా అన్నయ్య తనని అర్థంచేసుకో

పెళ్లి వద్దని గట్టిగా పట్టుబట్టింది
కన్నీళ్లు పెట్టుకుంది బ్రతిమాలింది
చెప్పకపోయినా లోలోపల బాధతో క్రుంగిపోయా

నాన్న. ఎన్నోవిధాల నచ్చజెప్పాలని, ఒప్పించాలని ప్రయత్నించాడన్నయ్య. సంసారంలోని సుఖ సంతోషాలని వివరిస్తూ అక్కయ్య లెటర్ల ద్వారా ఒత్తిడి చేసింది. ఈ కాలంలో కూడా మూఢ నమ్మకాలు పెట్టుకోవడ మేమిటని, అమ్మలక్కల మాటలు విని మనసు పాడుచేసుకోవద్దనీ మందలిస్తూ బావ వ్రాసారు వదిన కూడా తనని వప్పించాలని ఎన్నోవిధాల ప్రయత్నించింది. చిన్నప్పటినుండీ పువ్వుల్లో పెట్టి పెంచిన కన్నవాళ్లకోసం—తన బెంగతో కుమిలిపోతున్న వృద్ధ తల్లి తండ్రుల కోసం—వప్పుకోక తప్పలేదు—కానీ ఏమవుతుందో ?

అమ్మా, వదిన హడావుడిగా రావటంతో ఆలోచనల నుండి తేరుకుని భయంగా వారివైపు చూసింది వాసంతి—ఏమి వినాల్సి వస్తుందోనని !

"లేమ్మా ఇంకా అలా కూర్చున్నా వేమిటి ? స్నానం చేద్దువుగాని పద గౌరీపూజ చేయాలి. ముహూర్తం దగ్గర పడుతుంది" జానకమ్మగారి

ఉచితము
ఆశ్చర్యకరమైన తక్కువ ధరలకు మిక్కిలి అందమైన చేనేత చీరలు. ఒక చీర రు. 8/50 (అసలు ధర రు. 12/-). 2 చీరలు రు. 16/-. 3 చీరలు రు. 24/-. పోస్టేజి ఉచితం. డీలక్సు రకం ఒక చీర రు. 12/50. 2 చీరలు రు. 24/-. 3 చీరలు రు. 35/- పోస్టేజి ఉచితం. స్పెషల్ రకం ఒక చీర రు. 16/-. 2 చీరలు రు 30/- 3 చీరలు రు. 42/-. పోస్టేజి ఉచితం. ఏదైన 3 చీరలు కొనిన యియర్‌టాప్సు ఉచితం. అందమైన షర్టుగుడ్డ పీసు రు. 7/50. 2 పీసులు రు. 14/-. 3 పీసులు రు. 20/- పోస్టేజి ఉచితం. కొద్ది స్టాకు గలదు. ఆర్డరు వెంటనే పంపండి. అడ్రసు యింగ్లీషులో వ్రాయవలెను

THE ROYAL STORES (APTW),
Post Box No. 1774, Delhi—6.

కాశ్మీర్ బొకె టాల్కుతో గంటల తరబడి పరిమళవంత ముగాను తాజాగాను వుండండి

పూలవలె తాజాగాను పరిమళంగాను వుండే కాశ్మీర్ బొకె టాల్కు మిమ్మల్ని మవానవలతో నింపుతుంది. దాని చల్లదనాన్ని, పూలరేకులలాంటి మృదు స్పర్శను, మనోరంజకమైన పరిమళాన్ని మీ చుట్టు ప్రక్కలంతా అనుభవించండి. గంటల తరవంతరం కూడా ఎక్కువ సేపు నిలచే కాశ్మీర్ బొకె టాల్కు పరిమళము పూల మేఘము వలె మిమ్మల్ని ఆవరించి నట్టుగా అనుభూతిని పొందుతారు.

కాశ్మీర్ బొకె టాల్కు అద్భుతమైంగా సౌందర్యపరచే టాల్కు మాత్రమే కాదు. అది బిడ్డలకొరకు కూడా అద్భుతమైనది. మీ ఇద్దరూ ఉపయోగించగం ఒకే పౌడర్ అందుబాటులో ఉండటం చాలా ఏడు.

కాశ్మీర్ బొకె

కుతుహల అమితంగా ఇష్టపడే పరిమళమైన టాల్కం పౌడరు

కాల్గేట్ వారి ఒక నాణ్యమైన ఉత్పత్తి

CB.G.21.TEL

వాసంతి

మాటలు విని తేలికగా నిట్టూరుస్తూ లేచింది వాసంతి.

* * *

సన్నగా కంపిస్తున్న శరీరంతో, వేగంగా కొట్టు కుంటున్న గుండెలతో తడబడుతూ వివాహ మంట పాన్ని సమీపించింది వాసంతి ఎంత వద్దను కుంటున్నా ఆనాటి ఆ సంఘటనే పదేపదే గుర్తుకు వస్తూ, అదే దృశ్యం కళ్లముందు నిలబడిపోయి భయవిహ్వాలని చేస్తున్నాయి.

ఇద్దరిమధ్యా ఉన్న అందమైన తెర—భయంక రంగా కనిపించింధి వాసంతికి నెమ్మదిగా, వంచిన తల కొద్దిగా ఎత్తింది. అదే దృశ్యం మనసులో మెదులుతుండగా ఏమి చూడాల్సి వస్తుందోనని భయపడింది.

"అబ్బో ! వదిన చూడన్నయ్యా అప్పుడే నిన్ను చూడాలని ఎలా తల ఎత్తి చూసేస్తోందో ! పాపం ! ఈ తెర ఒకటి మధ్యన" పకాపకా నవ్వు తున్న పదహారేళ్లమ్మాయి మాటలకి సిగ్గుపడి చప్పున తల దించేసుకుంది వాసంతి.

ప్రేమగా, ఆప్యాయంగా తననే చూస్తున్న మధు అందమైన కన్లు తన కళ్లతో కలవగానే మరింత సిగ్గుపడి పూర్తిగా తల వంచేసుకుంది వాసంతి కొద్దిగా తేలికపడ్డ మనసుతో.

మాంగల్యాలు పట్టుకుని లేచాడు మధు. ముక్కోటి దేవుళ్లని పేరు పేరునా ప్రార్థిం చింది వాసంతి తన మెడలో క్రొత్తగా నిలు స్తున్న పవిత్రమైన మాంగల్యాన్ని కాపాడమని

వివాహానంతరం దైవదర్శనానికి బయలుదేరారు. దివ్యమంగళ స్వరూపంతో, నుదుట ధవళనామంతో, ఆపాదమస్తకం వజ్రకవచంతో, అలివేలు మంగ పద్మావతులని వక్షస్థలాన అలంకరింపజేసి, అభయ హస్తంతో—భక్తుల హృదయాన్ని భక్తి పార వశ్యంతో పరవశింపజేస్తున్న ఆ శ్రీనివాసుడిని దర్శి స్తూనే తనని తాను మరచిపోయింది వాసంతి. హృదయంలోని మూగబాధని కళ్లతోనే ఆ స్వామికి నివేదించుకుంది.

శ్రద్ధాభక్తులతో అంజలి ఘటించిన ప్రియ భార్యని ప్రేమగా చూసి తనూ తలవంచి భక్తిగా నమస్కరించాడు మధు.

తిరుపతి పుణ్యక్షేత్రమే కాక, ప్రకృతి సౌంద ర్యానికి ఆలవాలము మనుషులకి దూరంగా ప్రశాంత ప్రకృతి ఒడిలో వెలిసిన శ్రీ వేంకటేశ్వర స్వామి దివ్య సన్నిధినుండి భగవంతుడి సాన్నిధ్యంలో తృప్తిచెందిన మనసులతో తిరిగివస్తున్న భక్తులని ఆ ఏడుకొండలూ ప్రకృతిబాల నగ్న సౌందర్యంతో ముగ్ధులని చేస్తాయి

కారులో నుండి అందంగా కన్పడుతున్న ఆ ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని, ఎత్తుగా ఉన్న బాట మీద నుండి కన్పడుతున్న క్రింద రోడ్డు, వంపు సొంపు లని చూస్తూ పరవశవవుతోంది వాసంతి

"కొద్దిగా స్పీడు తగ్గించవయ్యా. ఈ మలు పుల దగ్గర జాగ్రత్తగా ఉండాలి" అక్కయ్య జగగానికి నవ్వుకుంటూ వెనక్కి తిరిగి చూసింది

సాఫీగా ఉన్న రోడ్డుమీద కారు మృదువుగా సాగి పోతోంది. తమ కారు వెనుకఉన్న జీపు ముందుకి వెళ్ళటానికి ప్రయత్నిస్తోంది. ఎదురుగుండా వేగంగా వస్తున్న జీపుని చూసి, కొద్దిగా స్పీడు తగ్గించాడు డ్రైవరు వెనుక ఉన్న జీపు వేగంగా ముందుకి దూసుకుపోయింది. ఉత్సాహంగా చూస్తున్న వాసంతికి సన్నగా ఆర్తనాదం వినపడింది. కారు వెంటనే ఆగిపోయింది. ఏం జరిగిందా అని ఆశ్చర్యంగా తల తిప్పి చూసింది వాసంతి.

కారు డోరు తెరుచుకుని ఉంది రోడ్డుమీద బోర్లా పడున్నాడు మధు. అతని తల రక్తసిక్తమయి ఉంది ఎదురుగా వేగంగా వచ్చేస్తోంది జీప్ జరగబోయే దేమిటో గ్రహించిన వాసంతి కెవ్వున కేకవేసి ప్రక్కకి ఒరిగిపోయింది

* * *

నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరవబోయింది వాసంతి ఏవో తెరలు మసక మసకగా కన్పడ్డాయి. తిరిగి కళ్ళు మూసుకుంది.

"తెలిసిందమ్మా వసూ" అక్కయ్య గొంతు అస్పష్టంగా వినపడింది

"చూడు తల్లీ ఒక్కసారి కళ్ళు తెరచి చూడు" నాన్న ఆవేదనగా పిలుస్తున్నారు.

నీరసంగా కళ్ళు తెరిచింది వాసంతి "నా తల్లీ తెలిసిందమ్మా" ఏడుస్తూ తల్లి పలకరించింది.

"డాక్టరుని పిలుచుకుని వస్తాను" రఘు అన్నయ్య బయటికి పరుగెత్తాడు

"ఇంక ఫర్వాలే దత్తయ్యా నేను చెప్ప లేదూ. షాక్ తగిలిం దంతే" వదిన ధైర్యం చెప్తోంది అమ్మకి.

అంతా ఉన్నారు కానీ . కా . నీ

"వసూ ఎలా ఉందమ్మా" తన మీదికి వంగి ప్రేమగా ముంగురులు సవరిస్తూ అడుగుతున్న అక్కయ్యని ఆందోళనగా చూసింది "అక్కా .... ఆయన . .. ?" ఎలాగో అడగగలిగింది.

చెల్లెలి నా స్థితిలో చూచి నందుకు ఆవిడ కళ్ళు తుడుచుకుంది. "బాగానే ఉన్నాడమ్మా. యిప్పుడే బయటికి వెళ్ళాడు"

నమ్మలేనట్టు చూసింది వాసంతి.

"అయ్యో నా తల్లీ రెండు రోజుల నుండి స్పృహ తెలియకుండా పడిఉన్నావమ్మా నీకోసం ఎంత తల్లడిల్లిపోయాం" తల్లి ఏడుపు వింది

నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో జాలిగా చూస్తున్న వదినని చూసింది మనసంతా ఆక్రమించిన అనుమానం వికటాట్టహాసం చేసింది

"అతను బాగానే ఉన్నాడమ్మా" అక్కయ్య తనని నమ్మించాలనీ ప్రయత్నిస్తోంది

'ఉన్న శక్తి అంతా కూడదీసుకొని 'అబద్ధం' అని అరవాలనుకుంది కానీ, నీరసంగా "వారు వా రు" అంటుండగానే తిరిగి స్పృహ తప్పిపోయింది వాసంతికి

"వసూ చూడమ్మా" ఎవరిదో పరిచితమైన కంఠం అస్పష్టంగా వినపడింది నీరసంగా కళ్ళు తెరవబోయింది. చుట్టూ పల్చని తెరలు ఆవరించినట్టున్నాయి

"అమ్మా వసూ చూడు బావ ఇక్కడే ఉన్నారమ్మా" అన్నయ్య గొంతు ఈసారి కొద్దిగా స్పష్టంగా వినపడింది.

నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచింది. ఆందోళనగా చూస్తున్న అన్నయ్య, ఆ ప్రక్కనే మధు కన్పడ్డారు.

తనేదో కల కంటోందని నిరాశగా తిరిగి కళ్ళు మూసేసుకుంది వాసంతి.

"మరేమీ ఫర్వాలేదు. పూర్తి విశ్రాంతి కావాలి" ఎవరిదో కొత్త కంఠం వినపడింది. తన శరీరంలో నుండి సూదిలాటి దేదో లాగినట్టనిపించింది. వాసంతికి.

"అమ్మా, మీరు బయటికి పదండి" అన్నయ్య గొంతు.

"వసూ . వసూ . చూడు నేను మధుని" కొద్దిగా పరిచితమైన కంఠం దగ్గరగా వినపడింది

మత్తు వదుల్చుకుని నీరసంగా కళ్ళు తెరిచింది. వాసంతి. "ఎలా ఉంది వసూ ?" ప్రేమాందోళనలతో అడుగుతున్న మధుని చూసి, ఇంకా నమ్మలేక 'ఎ .... వ .... రూ ?' అని అడిగింది వణకుతున్న స్వరంతో.

"నేను వసూ. చూడు. నీ మధుని బాగా తెలిసిందా ?"

నీరసంగా వడలినట్టున్న వాసంతి వదనంలో చిరుదరహాసం వెల్లి విరిసింది. "మీరేనా" అంటూ సంభ్రమాశ్చర్యాలతో

"నేనే వసూ. నీ కెలా ఉంది ? అంతలా భయపడిపోయా వేమిటి ?" మృదువుగా చెంపలు నిమురుతూ అడిగాడు మధు అతని తలకున్న కట్టు మీదకి మరలాయామె చూపులు బాధగా అంది.

"నా మూలానే కదూ—మీకీ దెబ్బలు తగిలింది."

"అదేమిటి ?" ఆశ్చర్యపోయాడు మధు.

"అవును. నన్ను చేసుకున్న వెంటనే, మీకీ..."

"పిచ్చి వసూ" ప్రేమగా చూస్తూ నవ్వాడు మధు "నిన్ను చేసుకున్నాను కాబట్టే నాకీ గండం తప్పింది" ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్న వాసంతి సుకుమార హస్తాన్ని తన చేతిలోకి తీసుకుంటూ చెప్పాడు మధు.

"నాకు పెళ్ళయిన వెంటనే ఒక గండం ఉందని చెప్పాడు జ్యోతిష్యుడు అప్పుడు నేను నమ్మలేదు. అంతగా పట్టించుకోలేదు. కానీ యిప్పుడు నమ్ముతున్నాను. నీవే నా పాలిట అదృష్టదేవతవి. లేకపోతే ఏమయిపోయేవాడినో ! అసలు ప్రాణాలు దక్కవలసింది కాదు నీ మూలానే ఇంత సులువుగా తప్పించుకున్నాను" భర్త చేతిని గుండెలకి హత్తుకుంటూ తృప్తిగా కళ్ళు మూసుకుంది వాసంతి. ★

"ఒకవేళ ... హిందీ వచ్చినవాళ్ళే మంత్రిపదవికి పనికివస్తారని అంటేనో మనపాటేం గానూ ?..."